TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 14. aprīlī *

Lieta C-441/03

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 16. oktobrī cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv M. van Beks [*M. van Beek*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Nīderlandes Karalisti, ko pārstāv H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un N. A. J. Bels [*N. A. J. Bel*], pārstāvji,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — holandiešu

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), R. Šintgens [*R. Schintgen*], P. Kūris [*P. Kūris*] un Dž. Arestis [*G. Arestis*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 3. februārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasības pieteikumu Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, paredzētajā termiņā nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu prasības, kas paredzētas 4. panta 1. un 2. punktā Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvā 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.) un 6. panta 1. punktā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.), lasot to kopsakarā ar 2. panta 2. punktu, 1. panta a), e) un i) apakšpunktu, 6. panta 2.–4. punktu, 7., 11.,

14. un tās 15. pantu, vai jebkurā gadījumā nepaziņojot par valsts tiesību normām un paturot spēkā likuma par dabas aizsardzību (*Natuurbeschermingswet*) 13. panta 4. punktu, kas nav saderīgs ar Direktīvas 92/43 6. panta 4. punktu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās Direktīvas.

2 Atbilstoši informācijai, ko savā iebildumu rakstā sniegusi Nīderlandes valdība, Komisija tomēr uzskata, ka Direktīvas 92/43 14. pants ir pareizi transponēts valsts tiesību normās, un tā savā replikā ir atsaukusi prasījumu par šī panta nepareizu transponēšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Saskaņā ar tās 1. pantu, Direktīva 79/409 attiecas uz visu savvaļas putnu to sugu aizsardzību, kuras sastopamas dalībvalstu Eiropas teritorijā. Tajā atrunāta šo sugu aizsardzība, pārzināšana un uzraudzība un noteiktas to izmantošanas normas.

4 Saskaņā ar Direktīvas 79/409 4. panta 1. un 2. punktu sugām, kuras minētas I pielikumā, jāpiemēro īpaši dzīvotņu aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu to izdzīvošanu un vairošanos savā izplatības areālā, ņemot vērā zināma skaita sugu īpašo situāciju. Kas attiecas uz šo sugu aizsardzību, dalībvalstis klasificē īpaši aizsargājamās teritorijas, kas ir vispiemērotākās skaita un platības ziņā. Tāpat

dalībvalstīm ir jāveic šādi paši pasākumi attiecībā uz migrējošām sugām, kas nav minētas attiecīgajā pielikumā, taču kuru ierašanās ir regulāra, aizsardzības vajadzībām, kas attiecas uz to vairošanās, spalvas mešanas vai pārziemošanas areāliem, tāpat kā to pieturvietām migrācijas areālā. Šajā nolūkā dalībvalstis īpašu uzmanību pievērš mitro teritoriju aizsardzībai, it īpaši starptautiskas nozīmes teritoriju aizsardzībai.

5 Saskaņā ar Direktīvas 92/43 2. panta 1. punktu tās mērķis ir sekmēt bioloģisko daudzveidību, aizsargājot dabiskās dzīvotnes un savvaļas faunu un floru Eiropā esošajā dalībvalstu teritorijā, uz kuru attiecas EK līgums. Saskaņā ar tā paša panta 2. punktu pasākumi, ko veic saskaņā ar šo Direktīvu, izstrādājami tā, lai saglabātu vai atjaunotu to dabisko dzīvotņu un savvaļas faunas un floras sugu labvēlīgu aizsardzības statusu, kas ir Kopienā nozīmīgas.

6 Direktīvas 92/43 6. panta 2.–4. punktā noteikts:

"2. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās novērstu dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija, ja šāds traucējums varētu būt nozīmīgs attiecībā uz šīs Direktīvas mērķiem.

3. Visos plānos vai projektos, kas nav tieši saistīti ar konkrēto teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, bet kas atsevišķi vai kopā ar citiem plāniem vai projektiem varētu būtiski ietekmēt minēto teritoriju, attiecīgi izvērtē ietekmi uz šo teritoriju, ievērojot tās aizsardzības mērķus. Ņemot vērā izvērtējuma atzinumus par ietekmi uz minēto teritoriju, un saskaņā ar 4. punkta noteikumiem kompetentā valsts iestāde piekrīt plāna vai projekta īstenošanai tikai tad, ja tā ir pārliecinājusies,

ka netiks izjaukta attiecīgās teritorijas viengabalainība, un vajadzības gadījumā noskaidrojusi plašas sabiedrības viedokli.

4. Ja, neņemot vērā negatīvu vērtējumu saistībā ar ietekmi uz teritoriju, alternatīvu risinājumu trūkuma dēļ plāns vai projekts tomēr ir jāīsteno sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, kas ietver arī sociāla un ekonomiska rakstura intereses, tad dalībvalsts veic visus vajadzīgos kompensācijas pasākumus, lai nodrošinātu *Natura 2000* tīkla kopējās vienotības aizsardzību. Dalībvalsts informē Komisiju par pieņemtajiem kompensācijas pasākumiem.

Ja attiecīgajā teritorijā sastopams prioritārs dabiskās dzīvotnes veids un/vai prioritāra suga, tad vienīgie pieņemamie argumenti ir tie, kas saistīti ar veselības aizsardzību vai sabiedrības drošību, videi primāri svarīgām labvēlīgām pārveidēm vai, pēc Komisijas atzinuma, citām sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm."

7 Direktīvas 92/43 11. panta redakcija ir šāda:

"Dalībvalstis veic 2. pantā minēto dabisko dzīvotņu un sugu aizsardzības statusa uzraudzību, īpašu uzmanību pievēršot prioritārajiem dabisko dzīvotņu veidiem un prioritārajām sugām."

8 Direktīvas 92/43 15. pantā paredzēts:

"Attiecībā uz V pielikuma a) daļā uzskaitīto savvaļas dzīvnieku sugu īpatņu gūstīšanu vai nonāvēšanu un gadījumos, kad saskaņā ar 16. pantu piemēro izņēmumus saistībā

ar IV pielikuma a) daļā uzskaitīto sugu īpatņu ieguvi, gūstīšanu vai nogalināšanu, dalībvalstis aizliedz izmantot visus tos līdzekļus, kas var izraisīt šādu sugu populāciju vietēja rakstura izzušanu vai radīt tām nopietnu traucējumu, un jo īpaši:

[..]."

Valsts tiesiskais regulējums

9 Kā savā prasības pieteikumā precizējusi Komisija, Nīderlandes Karaliste, transponējot Direktīvu 92/43, ir pieņēmusi šādus pasākumus:

— likumu par dabas aizsardzību (*Natuurbeschermingswet*);

— lēmumu par atbrīvojumu un atkāpju piešķiršanu no likuma par dabas aizsardzību normām (*Besluit ontheffingen en vrijstellingen Natuurbeschermingswet*);

— dabas aizsardzības plānu (*Natuurbeleidsplan*), kas aptver Eiropas īpaši aizsargājamās teritorijas (*ecologische hoofdstructuur EHS*);

— zaļās zonas attīstības plānu (*Structuurschema Groene Ruimte*);

— likumu par teritorijas apsaimniekošanu (*Wet op de ruimtelijke ordening*);

— lēmumu par vietējām aizsargājamajām dzīvnieku sugām (*Besluit beschermde inheemse diersoorten*);

— lauksaimniecības, dabas mantojuma un zvejniecības ministra 1995. gada 12. aprīļa noteikumus (*Regeling van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Visserij*);

— 1995. gada 27. janvāra apdraudēto un jūtīgo sugu sarakstu Bernes Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību 1. un 3. panta izpratnē, kas ieviests ar lauksaimniecības, dabas mantojuma un zvejniecības ministra noteikumiem (*Regeling van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer ne Visserij*);

— likumu par apdraudētajām eksotiskajām dzīvnieku un augu sugām (*Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten*);

— noteikumus par apsaimniekošanas un dabas vietu izveidošanas līgumiem (*Regeling beheersovereenkomsten ne natuurontwikkeling*);

— noteikumus, kuru mērķis ir sekmēt mežu izplatību lauksaimniecībā izmantojamās zemēs (*Regeling stimulering bosuitbreiding op landbouwgronden*);

— noteikumus par atkāpju piešķiršanu no likuma par apdraudētajām eksotiskajām dzīvnieku un augu sugām (*Regeling otheffingen Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten*);

— noteikumus par apdraudēto eksotisko dzīvnieku un augu sugas apzīmējuma piešķiršanu (*Regeling aanwijzing bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten*);

— likumu par vides apsaimniekošanu (*Wet milieubeheer*), un

— likumu par floru un faunu (*Flora- ne faunawet*).

Pirmstiesas procedūra

10 Ar 2000. gada 24. oktobra brīdinājuma vēstuli Komisija aicināja Nīderlandes Karalisti sniegt savus apsvērumus par Direktīvas 79/409 un Direktīvas 92/43 transponēšanu Nīderlandes tiesību sistēmā. Minētā dalībvalsts uz šo vēstuli atbildēja 2001. gada 8. martā.

11 2001. gada 26. jūlijā Komisija ar argumentētu atzinumu Nīderlandes Karalistei paziņoja, ka tā uzskata, ka Nīderlandes Karaliste nepareizi transponējusi noteiktu skaitu Direktīvas 79/409 un Direktīvas 92/43 normu, aicinot šo dalībvalsti divu mēnešu laikā no atzinuma saņemšanas dienas izpildīt tajā minētās prasības.

12 Ar 2001. gada 11. oktobra vēstuli Nīderlandes Karaliste Komisijai nosūtīja likumprojektu grozījumiem likumā par dabas aizsardzību. 2002. gada 28. janvārī Nīderlandes iestādes Komisijai šajā sakarā iesniedza papildu atbildes.

13 Uzskatot, ka minētā dalībvalsts noteiktajā termiņā nav veikusi pilnīgu Direktīvas 79/409 un Direktīvas 92/43 transponēšanu, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

14 Komisija pret Nīderlandes Karalisti izvirza šādas septiņas iebildes:

— valsts tiesiskais regulējums nenodrošina pilnīgu Direktīvas 92/43 6. panta 1. punkta transponēšanu, lasot to kopsakarā ar tās pašas Direktīvas 1. panta a), e) un i) apakšpunktu un 2. panta 2. punktu;

— valsts tiesiskais regulējums tikai daļēji transponē prasības, kas paredzētas Direktīvas 92/43 6. panta 2. punktā, lasot to kopsakarā ar tās pašas Direktīvas 1. panta 1. punkta a), e) un i) apakšpunktiem un 2. panta 2. punktu;

— ne likuma par dabas aizsardzību 12. pants un 21. panta 3. punkts, ne likums par vides apsaimniekošanu, ne kāds cits Nīderlandē spēkā esošs normatīvs vai administratīvs akts neatbilst Direktīvas 92/43 6. panta 3. punkta prasībām;

— ne likuma par dabas aizsardzību 12. pants un 21. panta 3. punkts, ne likums par vides apsaimniekošanu, ne kāds cits Nīderlandē spēkā esošs normatīvs vai administratīvs akts nenodrošina pienācīgu Direktīvas 92/43 6. panta 4. punkta transponēšanu gadījumos, kas paredzēti šajā normā; turklāt likuma par dabas aizsardzību 13. panta 4. punkts nav saderīgs ar minēto noteikumu;

— pretēji Direktīvas 92/43 11. pantā noteiktajam Nīderlandē nav izveidota pilnīga teritoriju uzraudzības sistēma;

— Direktīvas 92/43 15. pantā minēto neselektīvo līdzekļu aizliegums nav pilnībā īstenots normās, kas ietvertas lēmumā par atbrīvojumu un atkāpju piešķiršanu no likuma par dabas aizsardzību noteikumiem;

— Nīderlande nav veikusi pasākumus, lai izpildītu Direktīvas 79/409 4. panta 1. un 2. punktā minēto putnu sugu dzīvotņu aizsardzības pienākumu.

15 Kas attiecas uz trešo iebildi par trūkumiem Direktīvas 92/43 6. panta 3. punkta transponēšanā Nīderlandes tiesību sistēmā, Komisija uzskata, ka izvērtējumam, kas jāveic saskaņā ar šo tiesību normu, tāpat būtu jāattiecas uz faktoriem, kas izklāstīti minētā panta 4. punktā. Faktiski šajā izvērtējumā jāvērtē ne tikai tas, vai plāns vai

projekts ļauj nodrošināt attiecīgās teritorijas viengabalainību, bet tāpat tas, vai pastāv alternatīvi risinājumi, vai arī darbības tomēr ir jāīsteno sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā un vai ir jāveic kompensācijas pasākumi. Turklāt jāņem vērā iespēja, ka attiecīgo teritoriju varētu izmantot kādam dabisko dzīvotņu veidam un/vai kādai no prioritārajām sugām.

16 Šajā sakarā Nīderlandes valdība, kaut arī atzīst, ka Direktīvas 92/43 6. panta 3. punkts nav pilnībā transponēts, noraida Komisijas piedāvāto interpretāciju šajā normā ietvertajam jēdzienam "ietekmes izvērtēšana". Tā uzskata, ka plānu un projektu vērtēšanas procesa iezīmes, kas paredzētas šā panta 4. punktā, un tajā ietvertie faktori attiecas tikai uz 3. punkta ietvaros veiktās izvērtēšanas rezultātiem, kur plāns vai projekts varētu iespaidot teritorijas viengabalainību. Saskaņā ar šīs valdības viedokli tas tā ir tikai gadījumos, kad jāveic 4. punktā minētais vērtējums. Faktiski, ja vērtējums, kas veikts atbilstoši 6. panta 3. punktam, liecina, ka plāns vai projekts neiespaido teritorijas viengabalainību, nav pamata pienākumam papildus šajā normā paredzētajam izvērtēt, vai pastāv šā paša panta 4. punktā uzskaitītie faktori.

17 Kas attiecas uz Komisijas izvirzīto pirmo, otro, ceturto un septīto iebildi, Nīderlandes Karaliste atzīst, ka prasības pieteikumā minētās Direktīvas 79/409 un Direktīvas 92/43 normas nav pilnībā transponētas Nīderlandes tiesību sistēmā. Šajā sakarā tā norāda, ka 2001. gada 19. decembrī parlamentam tika iesniegts likumprojekts grozījumiem likumā par dabas aizsardzību. Šī projekta mērķis ir nodrošināt pilnīgu minēto Direktīvu transponēšanu, it īpaši attiecībā uz normām, ar kurām pamatota pirmā, otrā, ceturtā un septītā iebilde.

18 Kas attiecas uz piekto un sesto iebildi, Nīderlandes valdība norāda, ka ir paredzēti pasākumi, lai novērstu tiesību robus, uz ko Komisija norādījusi savā prasības pieteikumā.

Tiesas vērtējums

19 Ņemot vērā, ka Nīderlandes Karaliste par pamatotām ir atzinusi pirmo, otro, ceturto, piekto, sesto un septīto iebildi, prasības pieteikums šajā sakarā ir jāpieņem.

20 Attiecībā uz trešo iebildi, kaut arī Nīderlandes Karaliste ir atzinusi, ka tā nav pilnībā transponējusi Direktīvas 92/43 6. panta 3. punktu savā iekšējā tiesību sistēmā, tā tik un tā apstrīd Komisijas iebildi tiktāl, ciktāl atbilstoši Komisijas uzskatam minētajā pantā paredzētajam ietekmes izvērtējumam tāpat būtu jāaptver arī faktori, kas minēti šā paša panta 4. punktā.

21 Šajā sakarā, lai noteiktu, vai pastāv pienākums veikt ietekmes izvērtējumu plānam vai projektam, kurš varētu būtiski ietekmēt teritoriju, kas izriet no Direktīvas 92/43 piemērošanas sfēras, vispirms ir jākonstatē, ka ar šo pantu izveidotais aizsardzības režīms ietver vairākas sastāvdaļas, kas vērstas uz to, lai ļautu kontrolēt plāna vai projekta iedarbību, kā arī dažādas vērtējuma fāzes, pieņemot, ka tas var būtiski ietekmēt aizsargājamu teritoriju.

22 Turklāt, kā norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 12. un 13. punktā, "ietekmes izvērtējuma" process nav izskatīšana ierastajā izpratnē, taču tam jāļauj veikt padziļinātu analīzi, kurā būtu ņemti vērā attiecīgās teritorijas aizsardzības mērķi, kā to paredz iepriekš minētais 6. pants, it īpaši tiktāl, ciktāl tas attiecas uz dabiskajām dzīvotnēm un prioritārajām sugām.

23 Faktiski, kā Tiesa norāda sava 2004. gada 7. septembra sprieduma C-127/02 *Waddenvereniging* un *Vogelsbeschermingvereniging* (Krājums, I-7405. lpp.) 33. un 34. punktā, Direktīvas 92/43 6. panta 3. punktā paredzēts, ka visos plānos vai projektos, kas nav tieši saistīti ar konkrēto teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, bet kas atsevišķi vai kopā ar citiem plāniem vai projektiem varētu būtiski ietekmēt minēto teritoriju, kompetentajām iestādēm jāizvērtē ietekme uz šo teritoriju. Pēdējām jālemj par plāna vai projekta ietekmi uz attiecīgo teritoriju, ņemot vērā tās aizsardzības mērķus.

24 Saskaņā ar 6. panta 3. punktu kompetentās iestādes par to pieņem lēmumu tikai otrajā fāzē, t.i., pabeidzot ietekmes izvērtējumu un ņemot vērā secinājumus par plāna vai projekta ietekmi uz attiecīgo teritoriju.

25 Ir jāpiebilst, ka saskaņā ar iepriekš minēto tiesību normu kompetentās iestādes, pieņemot savu lēmumu, nepiekrīt plānam vai projektam līdz brīdim, kad tās ir pārliecinātas, ka iecerētās darbības neietekmē attiecīgās teritorijas viengabalainību. Turklāt tām pašām iestādēm, ja vajadzīgs, jānoskaidro sabiedrības viedoklis šajā sakarā.

26 Atbilstoši šai procedūrai tikai tad, ja Direktīvas 92/43 6. panta 3. punktā paredzētā izvērtējuma secinājumi ir negatīvi un nepastāv alternatīvi risinājumi, pieņemot, ka plāns vai projekts tomēr būtu jāīsteno sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, ir jāveic vērtējums, kas paredzēts tā paša panta 4. punktā. Faktiski 3. punktā ir precizēts, ka kompetentās iestādes lēmumu pieņem "saskaņā ar 4. punkta noteikumiem".

27 Kas attiecas uz vērtējumu, kas jāveic minētā 4. punkta ietvaros, ir jāuzsver, ka sarežģītie faktori, ko tas paredz, tādi kā alternatīvu risinājumu neesamība un sevišķi svarīgu sabiedrības interešu pastāvēšana, ir vērsti uz to, lai ļautu dalībvalstij veikt visus vajadzīgos kompensācijas pasākumus, lai nodrošinātu *Natura 2000* tīkla kopējās vienotības aizsardzību. Turklāt tiktāl, ciktāl attiecīgā teritorija dod patvērumu dabiskajai dzīvotnei un/vai prioritārajai sugai, var atsaukties tikai uz ierobežotu skaitu interešu, lai attaisnotu, ka plāns vai projekts tomēr ir īstenojams.

28 Ar šādiem nosacījumiem, ņemot vērā īpašās pazīmes katrai no Direktīvas 92/43 6. pantā ietvertajām fāzēm, ir jākonstatē, ka tā 4. punktā uzskaitītās prasības nav faktori, kas kompetentajām valsts iestādēm jāpārbauda, lai tās veiktu ietekmes izvērtējumu atbilstoši minētā panta 3. punktam.

29 Tādējādi iebilde — ka Nīderlandes valsts tiesiskajā regulējumā būtu jāparedz, ka Direktīvas 92/43 6. panta 3. punktā noteiktais izvērtējums tāpat ir jāveic faktoriem, kas minēti šā paša panta 4. punktā — ir jānoraida.

30 Ievērojot iepriekš izklāstīto, ir jākonstatē — tā kā paredzētajā termiņā nebija stājušies spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu prasības, kas paredzētas 4. panta 1. un 2. punktā Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvā 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību un 6. panta 1. punktā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, tos lasot kopsakarā ar 2. panta 2. punktu, 1. panta a), e) un i) apakšpunktu, 6. panta 2.–4. punktu, 7., 11., kā arī tās 15. pantu, un atstājot spēkā likuma par dabas aizsardzību 13. panta 4. punktu, kas nav saderīgs ar Direktīvas 92/43 6. panta 4. punktu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās Direktīvas.

Par tiesāšanās izdevumiem

31 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Nīderlandes Karalistei spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) paredzētajā termiņā nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu prasības, kas paredzētas 4. panta 1. un 2. punktā Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvā 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību un 6. panta 1. punktā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvā 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, lasot tos kopsakarā ar 2. panta 2. punktu, 1. panta a), e) un i) apakšpunktu, 6. panta 2.–4. punktu, 7., 11., kā arī tās 15. punktu, vai jebkurā gadījumā nepaziņojot par valsts tiesību normām un paturot spēkā likuma par dabas aizsardzību (*Natuurbeschermingswet*) 13. panta 4. punktu, kas nav saderīgs ar Direktīvas 92/43 6. panta 4. punktu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās Direktīvas;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Nīderlandes Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]